

BORSSZEM JANKÓ

AZ OSZTRÁK-MAGYAR TERMÉSZETRAJZBÓL.

1. A cicza visszahúzódik, hogy azután — 2. még nagyobbat ugorják és hogy — 3. — — —

A z u j h á z.

HOL vagytok oh idők, melyekbe' még
Mint hős sereg gyültél, oh parlament?!
Oly szívvel, melyben dicsvágy lángja ég,
S melynek az elvekért harczolni szent?
Hol még a multnak meg volt öröme,
Jövőnek a reményből özöne?
Most összeülsz, miként négyszáz szegény legény,
Multadban nincs öröm, jövődben nincs remény!

A honatyáknak tisztos helyibe
A hongyerkőczők ülnek csapatostól;
Az iskolát alig végezte be,
S már sok az ország-kormányzásba kóstol.
És szaporodnak azok is, a kik
Hajdan kulaesban ültenek nyakig,
S most »idejükre« roppant kényesek —
Maholnap meglásd kormányképesek!

S a volt Deák-párt, ámbár nincs sehol,
Csak nézz szét jól, meglátod mindenütt;
Már minden párton túl soraiból,
És mindenütt, a hol van, pártot üt.
Hanem malőrje már nem változik;
Bár hol üt pártot, mindig őt ütik;
Legjobb, feledni, hogy volt s kétesen
Mosolygani, ha mondják »még leszen!«

Sok parlamentet láttunk, de egyik
Sem kezdődött úgy mint kezdődik ez;
Ghyczyt már Bittóval fenyegetik,
Pedig Ghyczy mindenbe megegyez!
Polyt Mihály a kormánypartba lép;
A »Horvátok« vetése újra szép;
De hajh! Széll támad ott künt, s meglehet
Elfújja mind a szép vetéseket!

Hol vagytok oh! idők, melyekbe' még
Mint hős sereg gyültél, oh parlament?!
Oly szívvel, melyben dicsvágy lángja ég,
S melynek az elvekért harczolni szent?
Hol még a multnak meg volt öröme,
Jövőnek a reményből özöne?
Most összeülsz, miként négyszáz szegény legény,
Multadban nincs öröm, jövődben nincs remény!

Az osztrák alkotmányhü párt értekezlete.

— Bizalmas közlés. —

Bécs, oct. 24.

DE PRETISNÉL tegnap tartották meg a kabinet-alakítási értekezletet, mely a részvevők legderültebb hangulata mellett minden eredmény nélkül végződött s azt az alapos kilátást nyújtja, hogy még több hasonló mulatságos értekezletnek lehetünk tanúi.

A háziúr szeretetreméltósága vendégeiről a legfnyesebben gondoskodott. A szolgák a nekihevült szónokok számára hűsítőket hordtak körül, a gazdag buffetben habzó Cliquot várta a kétkedőket, és különféle ételek ezüst kapacitálakban.

Fesztelen társalgás nyitotta meg az estét eszmecserével, mely annyira élénk volt, hogy némely képviselő többé meg nem találhatta becsértelt eszméjét. Kényelmes kényserhelyzetben elnyújtózva beszélt *De Pretis*, mint mondani szokás, két szivar közt társalogva, melyek egyikét ő, másikat *Herbst* szidta és szítta.

Kifejtván programját, *Herbst* azt csakhamar ismét bevarta.

De Pretis most azt a kérdést intézte a vendégekhez, mily ételt parancsolnak?

Giskra kijelenté, hogy ő olyan étel iránt nem viseltethetik bizalommal, melyet a ballplatzon főznek, mert egyszer megrendelt ott valamit s a szakács nagyon le találta forrázni az ételt — is.

Coroninini kedveli a bosnyák urfi-czombot. (*Herbst* közbekíált: hogy az az ürü nem is ürü, hanem ürügy.)

Plenernek minden fűszer jó, csak a vörös bors ellen tiltakozik. Neki nem kell sem paprika-politika, sem pörkölt bosnyák falu, sem fordított kása. (Verkehrte Hirselogik.)

Bayreuther ellenzi ezt a szármás helyzetet. »Töltelék legyünk-e vagy pöröly? Hentes-e vagy ambosz?« (Derültség.)

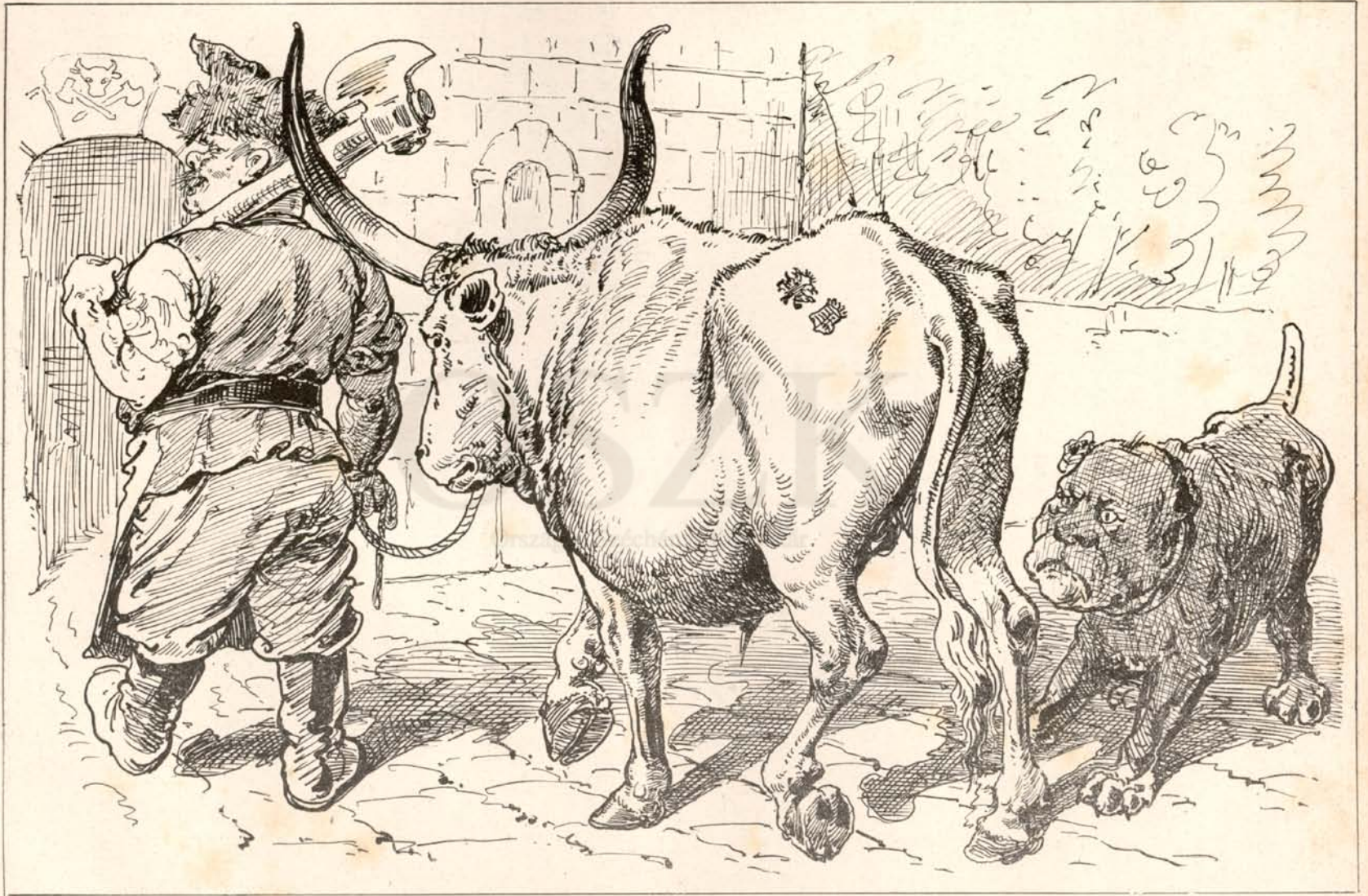
Keil vegetáriánus oda gorombáskodik, hogy neki ez a politika sem hus, de különösen nem hal, mert ez a fejétől büzlik. Sok zöldséget beszél össze. Legföljebb a tojást engedi meg az animális ételek közt, mégis megátadja *Andrássyt*, hogy a monarchiát *berántotta*. (*Pretis*: tant de bruit pour une omelette!)

Promber szerint legjobb mitsem enni. Monarchiánk gyomra rossz, nem tud emészteni. Ily gyomornak legjutányosabb egy speisepulveres katulyába temetkezni. S ha éheznek, száraz kertyokat nyelni.

Belátván *Depretis*, hogy kabinetjébe senki sem akar beköltözödni, ami a novemberi fertály közeli kilátásával kellemetlen volna, más módhoz folyamodik. Pányvát hozat s azt veté ki, de mindnyájan kibujnak. Ez a fogás — a non fogando — rendkívül felderítette a társaságot. Felvilágosítani hasztalan lett volna.

Ejfélfelé a legvigabb hangulatba oszlottak szét és bucsuzásakor fölkiérték a házi gazdát, hogy csak fogadja el a kabinet elnökségét, ők a legszívesebben megbuktatják.

A MŰTÁRLATBÓL

„Az áldozat..”

— Festette a népgyűlésen Simonyi Ernő, szépbali piktor. —

Törvényszéki tárgyalás.

Elnök: *Helpföld Ignác.*

Bírák: *B*) Eötvös Károly, Csacsivolszky Olajos, Vérhasovay Gyula.*

Közvádló: *Simonyi az Erné.*

(Vádoltak padján terebesi illetőségű *Andrássy Gyula* és geszti születésű *Tisza Kálmán.*)

Elnök. Önök Boszniában való csavargással vádoltnak. Képesek magukat okiratokkal igazolni? Vádolt *Andrássy*; mi a foglalkozása?

Andrássy. Kültügyminiszter vagyok.

Elnök. Az nem biztos állás. Hát ön, második vádolt *Tisza Kálmán*?

Tisza. Magyar miniszter-elnök, megkövetem alásan; azonkívül meg a pénzügyefogyott tárczát is én hurcolom. Szörnyen nehéz, mióta olyan könnyű lett.

Elnök. Gyászos élceivel hallgasson el. Az ön mes tersége még bizonytalanabb foglalkozás. Eszerint mindketten keresetnélküli vágáló egyének. Nos hát mit keresnek Boszniában?

Andrássy. A dunai confederációt.

Elnök (zavarba jön.)

B. Eötvös Károly. Ne méltóztassék másra felelni, mint a mit kérdezzünk. Hogy merészkedtek Boszniába belépni?

Tisza. Utlevelünk felhatalmazott rá.

Elnök (ismét magához tér.) Miféle utlevélről van szó?

Andrássy. Akit Berlinben kaptunk. Európa adta.

Vérhasovay. Nevetséges! Ki az az Európa? (Simonyi sugva hajol oda és fölvilágosítja.) Vagy úgy! Az az Európa nem számít, utlevele nem ér semmit, ha Czegléd nem láttamozza.

Közvádló. Ismerjék be, hogy vétkesek, ákor enyhében binhednek. A nyílt bevállás kennyítheti bintetések sulyát és áhelyett hogy tizenet évi börtönnel szigorított »Egyetértésre« itéltetnének, tiz évi súlyos »Figetlen Hirlápalívál« engesztelendik ki á megsértett igazságot. Beismerik á bíneket?

Andrássy } De kérem tisztelettel
Tisza }

Elnök. Semmi tisztelet! Nekünk nem kell a tisztelet. Önök makacszkodnak? Reszkessenek! Remegjenek! Fognak mindjárt remegni? (A bírákhoz.) Uraim! Méltóztassanak csikorgatni a fogukat! (Andrássy és Tisza derültséget mutatnak.) Ne nevensenek! Vegyék komolyan! (Vádoltaknak ez rozsol sikerül.) Egyébiránt, mire való a további tárgyalás? Ők bűnösök. El kell itélni. Közvádló, beszéljen most maga!

Közvádló. Megátalkodottságuk miatt tizenet évi »Egyetértésben« kérem őket elmárásztálni, hetenkint egy-egy börtön giardinettóvál. (Bírák helybenhagyólag biccentenek a fejükkel.)

Elnök. Eszerint kimondom rájuk az ítéletet.

*) T. I. bazári.

A tudósító.

Andrássy. Egy alázatos kéréssem volna még a t. törvényszékhez.

Elnök. Ki vele!

Andrássy. Nem először vagyok elítélve. Már én ezt megszoktam. De remélem, hogy önök nem lesznek irántam kegyetlenebbek a németnél. Engedjék meg hát, hogy ez a büntetés is in effigie hajtassék véghez rajtam, mire nézve legújabb fotografiámat rendelkezésükre adom s terjesszék ki ezt a kis kedvezményt társomra is.

Apró hírek.

© **Angliából** jelentik, hogy ott a fölségsértést sokkal enyhébben itélik meg, mint egyebütt. Így p. azt a sértést, melyet Sir Alig emir Indiák császárnőjén követett el, nem is fogják megbüntetni, ha ő felségét Viktóriát megköveti. S még abban az esetben is, ha az emir vonakodnék: nem ő, hanem néhány ezer afgán és angol katona fogna ezért agyonlövétéssel meglakolni.

* **Pesavurból** jelentik, hogy a bocsánatkérő emir részére egy automatikus térdeplőt szerkesztettek, melyet maga az indiai al-császár ő vice-fölsége magán kísérlett meg s kiválóképp alkalmasnak talált. Minden a legjobb rendben van; még csak az emir hiányzik.

Mokány Berczi

a dombszögi kaszinóban.

— Különféle szórakozások. — Végrehajtás. —

Snasz!

Ragya blattokat osztogat az gondviselés, tenném meg jordány hitvallásnak. Oan unalmak járnak, mint a Mátra, amikor tőgyel.

Ekkis nőmös házi mulatság vóna mán kívánatos. De jaz cigányom leszokott mán a kezemrül, mőte a maga kódissa lett az 500 válykombul, akit ellopattam véle a maga putri-portájára. Jó dőga van most neki, még a disznó-ólját is kipingátatta. Jebu

zeus se jakar mán a terenyemnek állni, mőte a törvény előtt elhitette, hogy a szeretóm az ő felesége, ami oan szentelen dicsekedés, aki csak zsidótul telik.

Hogy az anyóssa, az a százáncz Ribék, mellát az patyika előtt, azzal fordul felim hogy jaj! aszongya, jelős mezőgazda lítettömrre segíjék az bajáru, mer a tehenyibe beleszórut az kukoricza-szár. Biztattam, hogy ha van aki ebbül a kinjából kigyógyítja, az én vagyok.

El is mentem a tehenyhöl rögvél (az lányáhol östve járok) hoztam is magamval görcsös faggyugyertyát (a lányának nem ezt viszek) és a riska fogait végig kenytem azzal a cibaki gázvilágítással.

Montam annak a bibliabéli angyszalajtó ösmáminak, hogy mondok, ettül az orvosságtul drága madám Rifkelében ugy fog tejelni a riskelében, hogy ne is zsaj-tárral, de akós hordóval menjen alája.

Futott is bé jaz istállóba, kináigatta szénával, de csak nem köllött a párának. Böggött a riska jobban, mint valaha bornyu korába, mer megvásott a foga. A vín fölpörösné rázogatta előtte a korpás kolompérral tele japritott szakajtót, amire a szarvas dáma még jobban böggött és ha jeczettel ki nem mosta neki a száját, még tán most is bögg.

Ez az ártatlany tréfa is leszedett bús melylyem-rül vagy egy font bánatot.

Menek haza. Levágom uri tetemöm a szandlóferem ülésibe, akit, ha gyalog élek, kanapénak tartok a szobámba. Bécsosszan Venyige Mátyás, a rektor, hogy kettesbe fűjjük el a nehéz állapotot, akitül nem bir föbilteni bögyömben az hajdani nőmös mulató kedv. Hát lefitem véle zsidó örömrre: ekeztünk tárklizni. Csak aztat a fűszert hintettem bele a kinszeredett szórakozmányba, hogy aszongya, ha négy főssője vagyon: muszáj neki egy hörpenetre beköpní egy liter bácskai pecze-

szagu csigert, ha pedig ász a bellával kenyi a markát, baraczkot nyomok az boglyas kobakjára.

Makk a velág, tők az tromf! Ez is csak beteg mulatság.

Nincs igazi öröm ebben az garasos országban, ahun a szógabíró még csak me'sse méltóságolják.

Épp aszondta a rektor: »négy, kilencz és ausz!«, mikor egy szöcske fattyu, aki még az mutkori kupak-ministérijombul neveződött az vállunkba, négy ebed-magával billeg az ebédlő szalonyomba.

— Mi nyovolya legyintett erre, Maxi? (Nem böcsütem meg, mert ösmértem az édes anyját, mikor még eeső özvegységibe Nyaklaveczné vót.) Látom a hosszi levelet, aki az kaftányodbul kikéredzkedik. Tán tizen az fináncz izgágató, fordítanám fejfel a czeferembe.

— Az biz a nagyságos uram, kehegte. Egy kis végrehajtás!

— Hajtod az ártányom farkát, pedig az máu kunoros. Mért egzekválnál? Tartozok én nektek?

— Kérem, a negyedévi termésből is egy kis restancia van még hátra. Most keményen kell elbánnunk a felekkel, parancsolta a méltás ur. Nem engedhetünk. Szükségben van az állam!

— Ott vesszék az államotok, mikor inségbe van az honyhaza! És erre oan vezérczikket fentem a képihöl, hogy bosnyákok között is beválna argumentumnak.

Ágaskodott a gyerek.

— Ne szeleskedj. Maxi! intém ütet atyailag. Ha nem tekénteném, hogy az édes anyád fia vagy, azé a derék vig asszonyságé, aki a köpi bucsún háromszor is ráájult a térgyemre, még meg is haragudnék rád. De így csak antul jobban üdvözöllek szerény hajlokomban. Am ha mán rájadtad magadot erre az állampezéri hivatalra és finánczságot tanultál, hát csak körmöld le az mobiliá-kot, aki ingóságos tudományja van a főgazdád ö Exequenciájának! Diktállom — körmöld!

Fogta a kalamust és írta:

I. A Szellöm billikomának, akit a sukorói agár-konzerton nyert, az debreczeni zálog czédulája . . . 200 frt.

II. Egy rajpacslí . . . 350 »

(mer mán ennyit köllött fizetnem a vele való legyintésekér.)

III. 3 tuczat máriás-, 43 tuczat tisztább ferbli- és 17 makaó-kártya. (Értéke a mult évi haszon szerint) . . . 2600 »

IV. Az magam ábrázatos portréjának arany foglalatja fából . . . 10 »

(Mert a szent képeknek csak a rá-máját lehet lefoglalni.)

V. 8 pár glazé keztyü (hernyó szedésre való) kopottas . . . 15 »

VI. Az magam alkotmányjának francia foglalványa, akit a maskarabálban szoktam viselni . . . 45 »

VII. 60 darab harmadévi nap-táram, aki megmaradt a 8000-bül, en-

nek is a tömpölyös lapját kitépte a fináncz-direkció, de azért minden blattja megér egy szessziót, szálanként 10, összesen 600 frt.

— Oda nyomtad mind, Maxi? mondám én.

— Igenis oda! mondá ű.

— No már most Maxi, invitállak bennötöket egy nagy koplaló-traktára. Ha kifosztogattál is, te nímet, maradt a spajzba még annyi, hogy a minyistered betérithetné véle az álladalma adósságajit.

A Babi gazdasszonyomval oan dinét főzettem, hogy a Maxi, meg a négy kopó-pajtása ugy jóllaktak, hogy amikorra főkeltek, a Maxi azt hitte magáruul hogy ű a bugaczi nagy torom, a többi meg egygyenként letalább is tisztességes embernek képzelte magát, de aminek mán

ikább a sok folyadék vót az oka, mer az akczizolatlanbul ugy ittak, mintha ki jakarták vóna jáztatni magukbul a nímet szót.

Hová is lenne a szegény haza, hogy ha igazi, édes fiai ien nömös szórakozásval el nem származtatnák néha magukból a honfi-kesergést, és az siralmot nem váttanák fő néha az kaczagás könyvedzésivel.

Azér is gondúkoztam a te sorsodruul is, komám Nemzet, és cselekedtem néked oan mívet, mely még a legviknyabb zsigeredet is akkorára dagasztja ki, mint a malacz és az bánatodat, ha még ugy fő van is fuvalkodva, lelapíjja.

Ez a mív pedig az

„Abrincos!”

A legigazabb nemzeti kalandárijom.

Vagyon benne vicz több mint amennyi pízbe kerüt a mí bosnyák dícsőségünk.

Ára pedig nem több mint

I bitang flóres!

Szép furmássan kipingáta 115 képvel az én

JANKÓ JÁNOS komám.

Kiadódik az gyüvendő héten!

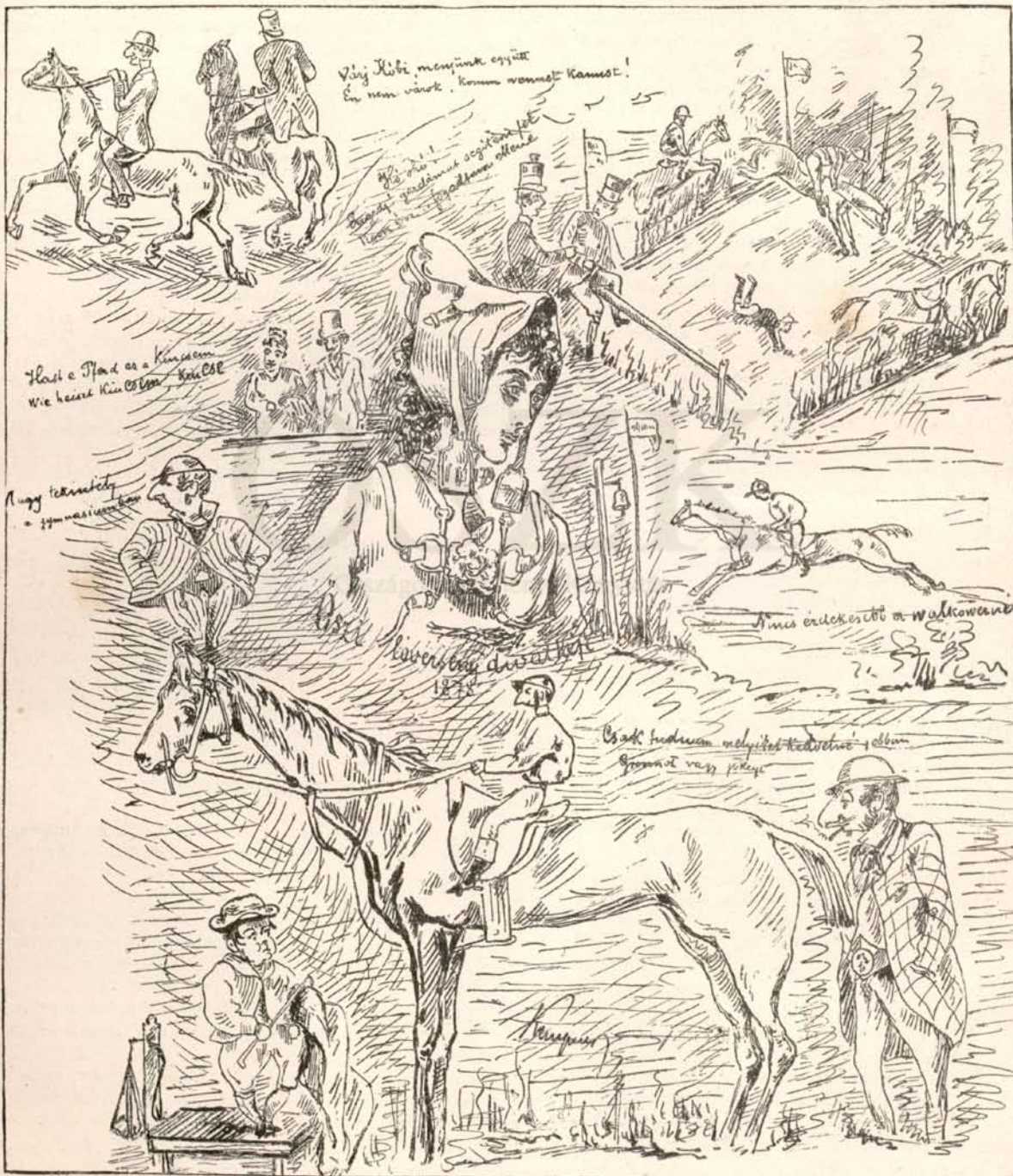

Hadd szólljék hát!

Egesség-ügy Boszniában.

A fekete-sárga láz nem csökkent. Még sok véreresztésre és számtalan köpülőzésre van szükség. A port nem kiméljük, de azért a vonaglások és rohamok nem akarnak megszünni.

SPORT.

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Beszélhetik az emberek amit akarják, a gráf Ondrási még is egy nagy diplomát és álladomlomi. Jutja nekem eszibe erre rá egy kis históriát, amit olvastam a peszter zornálba a lizskai rabinyostul. Két segéd ő tüle, ami segítette neki a polykák és a lodak tadamányos vizsgálótába — két gefligl-adjotant a rabinyostul, nagyon dicsérték a fütisztelendü szent orat, hogy

ollan kokkantása van neki mint egy ongyolnak. Todnilik: ezzer ülték vacseránál és vizsgolták kölmöfélé ludmájokat (de megsölvé) és, mint igozí kémikosok, ráöntötték ed kis alkohol-jiszróclt, hogy jobban lchesen meghaterozni a kóser tortolmát. Hát amint így jóvába bovárdokják: ezere sak fülálja mogát a rabinyos, nagyot halgat, bele niz a levegübe, a bol szemivel pislant, a job szemivel kokkant és azotánd elkezd imódkozni. Kérdeztek tüle: mér imádkozza evésküzbe? Aszmonta: mer valoki meghalt. Kirdeztek tüle: ki holta meg? Aszmonta: a presporgi rabinyos ebe a minotába holta meg. Ordította az edjik adjotant: nacerő! Ordította rá a másik adjotant: wie heiszt? az a egész historia nem is igoz, me a presporgi rabinyos nem holta meg. Feleli rá az első kaplán: és ha a presporgi rabinyos nem halta is meg, hanem az a kokkantás Lizskótul Pazsanyig mogába is egy nacerő csoda! Épen így teszi a gráf Ondrási. Ho todnilik nem igoz is, hod a boszniákok szivesen okopáltatnak mogokat — de az ő kokkantása Bécsstul Szerejevóig már mogába is egy nagy csoda.

A vas szoba.

ANEMZETI bank 40 milliónyi tőkéje, mint tudjuk, különös szerkezetű szobában van elhelyezve. Ennek falai vasból készült rostélyosokat képeznek, melyek a legelső fővárosi vendéglőben készültek. Ehhöz a már magában elpusztíthatatlan anyaghoz vas lemezek járulnak, melyek 4 hüvelyk vastag páncéllá egyesülnek. Ha tudjuk, hogy minden lábnak csak egy hüvelykes, fogalmunk van a lemezek vastagságáról. A talaj vasból készült fa-karikákból van összeállítva, melyekben 2000 Uchatius-rendszerű aczélsavar forog. A tető kovácsolt vas gerendákból áll, melyeknek közei vas paragraphusokkal vannak vízmentesské téve. E célra 52,346 paragraphus fordított. Belül az egész szoba amerikai vaspapír-kárpitokkal van bevonva, melyeket Vas-tagh festőnk díszített. A kályha öntött vas, egészen ágyu alaku és kétszáz fontos robbanó löveggel van megtöltve; mihelyt valaki a kályhán át a szobába akar lopózni, egy új szerkezetű ön-gyu-készülék által a kályha el-, a terv fel-, a merénylő pedig bennsül. Az ablakok üvegtáblái fél láb vastagok és kívül-belül vas lemezekkel vannak bevonva.

Az ablakok bezárhatók, de ki nem nyithatók. Az ajtó egyetlen óriási vaslemez, még pedig meteor-vas, melynek hulló természete folytán az ajtó magától is becsapódik. Kívül az ajtó viasszal van bevonva, úgy hogy nem látni, merre van a három kulcslyuk. A kulcslyukak pedig egészen új rendszerűek; mozgó kulcslyukak, melyek mindennap az ajtó más-más helyén vannak. Ezen csillagotani pontossággal meghatározott helyeket csak a bank kormányzója ismeri. A kulcslyukak továbbá sokkal nagyobbak a kulcsoknál. Ez is új és igen czélszerű eszme, mert általa az ajtót csak úgy lehet kinyitni, ha a kulcsok izzó állapotban vannak. Izzó kulcsot pedig nem foghat meg senki. Egyáltalán éjjelre az egész pénzkamara izzó állapotba helyeztetik, úgy hogy élő ember nem közeledhetik hozzá. Kulcs háromféle van; az egyiket a Dunába, a másikat a Tiszába, a harmadikat a quarnerói öbölbe dobják. Ott nem találhatja meg senki és egészen bizonyos, hogy a pénzkamarába senki sem hatolhat be soha. Ezenfelül még a küszöb is vasból való, de csak annyira van megszilárdítva, hogy 132 fontot viselhet el. Ennyi t. i. a kormányzó személyének sulya. Ha ennél könnyebb, vagy nehezebb egyén lép rá, a küszöb egy 46.6. atlan tengely körül egyet fordul s a rálépő 300 láb mélységű kutba esik, melyből őt kihuzni tilalmas. Végre említést érdemel, hogy nagyobb bátorság kedvéért a 40 millió maga is csupa spártai vas pénzben van letéve.

MÜFORDÍTÁSOK.

Non omne licitum honestum.

Nem minden árverés tisztességes.

*

Adspicit Aurelam . . .

Adsz piezít . . . Aurélám?

A műcsarnokban.

— Hé! nem Zichy Tóni volt az, a ki egy külön akadémiai értekezésben tavaly évig magasztalta a kritikás Lessingnek elévülhetlen érdemeit?

— De, úgy rémlik, ő volt.

— S a »Fővárosi Lapok«-ban most egyszerre pensionálják Lessinget, hogy az ő tudománya is elavult, túlélte magát, s hogy, ha ma föltámadna, ő is másképp beszélné, mint akkoriban stb.

— Hja! mert a Lessingféle kritikai exorcismus füstjét a Zichy Mihály gyengetüdejű Dämonja, úgy látszik, ki nem állaná!

— Most már értem: úgy hát a *pietura daemionica* s az *aesthetica academica* testvéreleg kiegyeztek. Ami a közönségnek nagy megnyugtatóására szolgálhat.

High Life

— Négylábás dolgok. —

Ce jeudi.

Krricsi dear,
Októberlajdinánt legyek, há váláhá ilyen szép őszi versenyeket láttam! »Aut Caesar, aut... umnus!« mint a Sárryváry Fibby mondáná, á ki láteínul is tud. Válóságos távász in sportibus infidéláb! Gotterhalte!

Ambárr á páholyok kissé ürresek voltak... Wie kommt es, vicomtesse?... Még fálnun méltóztátnák? Kástélybán? Château Margot? Châteaufriand? Château Rálylyá-Ujhely? Bah! A gyp annál livelyább volt s nágy gypmesterreink au complet válánák.

»Kincsem«... ákárrom mondáni: »Kincse«, in excellent condition. Walkoverwhelmingly powerful!... Maddening success! Ritterpreis... Preisritter, of course! Mind á nyolcz visszavonult előle. Egy kurrucz ló, nyolcz czurruck ló!... Derbyn musz! By Jingo!

Kánczádij? ... All the same. Hjáh, á kánczák kánczájá! A lovászá nem is jockey, hánem kánczellárr. Chancelier! Sans chanceler toutefois... Hánem ázérnt »Altona« mégis Altona. Nem lehet tágádni; Altona=Altona! Igáz, hogy nem volt más áltonatívájá, mint nyerni vágy veszteni. Fél lóhossz! Lóhossziánná! dicsőséges verreség! Így megverretni: győzelem! Így győzni: csaknem verreség Tán nem is fél lóhossz volt áz, hanem fél Pyrr-hossz. Pyrrhosi győzelem, by Bucephallus!

A propopoló! Ázt hálom »Kincsem« good bye-t mond á turfuek. Ezentul csak Teniers-kánczá lesz; olvasd: tenyész-stutnyi. Olyan nőtény »Kisbér«. Ninon de l' Enclos á lovák közt. Madame Dubarriére! Madame de Pompaturf! No, képzelem, milyen drágák lesznek á bonpe-fortune-jei. Hogy fog válogátni! Étalage d'étalon! Édességei közé grínsháwányuák lesznek. Hánem áztán á csikói! Csicenia devorat ranam! Ákkor fogjá csak áz á desdaemoni III. Rikhárd Wágner kiábálni, hogy: »Egy királyságot egy csikóért!«

Egyébirránt »Vöckla« is... Nil Desperandum! Olyán saint-legérement elvitte á 4000 frankot, mint á pines! Válóságos arristo-crack! No meg »Purrdé« sem vén dádé! Há á föld kerrekén nem is, de á cigány kerrekén jobb ló nincsen. Meg áztán »Clarisse«! Á kladrubit ugy elesipte, mint egy chippaway-indián. Csip away! ászondjá! Hat geist... Clarissengeist; két ezerr forintt árru. »Miczi« is megverre »Pfeil«-t. Miczi war »Pfeil«-schnell. Ugy kell á németnek! By Saint Miczi-szláv!

Steeple-chase nem válámi különös. Inkább Stemple-chase bélyegét viselte. Pedig többen lovagolták: egy pár chevalier, meg egy... Schawelíer. Perrsze »Oracle« nyerrt. Na ja! Ó Fuchs-Wallach; most pedig á fuchs meg á Wallach saisonját húzzuk.

Á propos! Pitt meghált, éljén Fox! Fox-hunting for ever! Te perrsze nem fox; hánem én fogok! Nágy fox-terreim vánnák; de grands Roque-plans! Mindennap killezek, vágy legálább kinnleszek. Há torrok-bájában hálók is meg, de legálább rrókátorrkosán megyek át á más világrá. Ákár Hátzegen, ákár Nyák-szegen temetnek el, áz nekem mindegy. Hiszen áz igázi fox-hunter élete egy rregény, melynek czime: »Rók-ámbole.«

Egyelőre ázonbán még szegetlen nyákkal vágyok
yours truly

WONOKLÉJ.

Ártatlan beszélgetés.

Fejes. Már ez csak nevetség, amit az ujságban olvasok

Kurta. Mi az?

Fejes. Hogy Konstantinápolynál a medve a cet-hallal ismét farkas-szemet néz.

KATHEDRAI BÖLCSSÉGEK

Noé az ő végrendeletében az ellene tiszteletlenséget elkövetett fiát kitagadta.

Virgil az ő Acneisében Augustust több helyen édig magasztalja, dicsőíti; így pl. a halálát megelőző napokban egész tankölteményét el akarta égetni.

A könyv uraim, melyből önöknek felolvasok és melynek megszerzését mindnyájoknak ajánlom, Baróti Sz. Dávid kiadatlan művei közé tartozik.

A Noé bárkája oly formatio, melyet még most is utánoznak az Ararát hegyén.

Itt mutatom be műtani remekeink egyik széptani művét.

Cyclopedia.

Árva — az, ki előtt minden ajtó zárva.

Bécs — bonvivant, ki szereti a potyát.

Dob — a bakák fülbevalója.

Ember — tökéletes majom.

Étlap — a kocsmáros bibliája, mely másnak szentírás.

Harapófogó — az, ki forró gombócba harap s a száját befogja.

Kapa — az az apa, ki legtöbb gyermeket eltart.

Koporsó — az az ágy, melybe akkor fekszik bele az ember, ha már kialudta magát.

Lekvár — a barátfüll kenőcse.

Részegség — az iszokrati elmélet praxisban.

Socialismus — socialis mumus.

Szívar — vegyész, ki a szemétből is drága füstöt tud leszűrni.

Válság — olyan nincs.

— A „Hon“-ból.

A »Hon« m. keddi számában, e nevezetes lap egyik írástudóján, ki Northote beszédjét fessegeti, a következő malőr esett meg. Azt mondja ugyanis egyik alinéájában:

»Mondanunk is tán fölösleges, mennyire örülünk hogy, (értvén a török kormány politikáját) — *esseveszett* pontban találkozik az angol és osztrák-magyar politika felfogása.«

*

— Az »Uj Nemzedék« hatása. —

FELHÍVÁS

a t. tanuló ifjúsághoz!

— »Éljünk egyetértésben!«

— »De hogy lehet azt?«

— »Megmondjuk: Jöjünk gyakran össze, mondjuk el egymásnak örömminket, fájdalomunkat, panaszkodjunk egymásnak rajtunk elkövetett igazságtalanságokról, és higgyék el, segíthetünk egymásnak, van rá mód.

— Jöjünk össze közöljük egymással a napi eseményeket, mit majd több lap, mint az »Uj nemzedék«, »Családlapja«, »Hölgyek lapja«, »Képes mulattató«, »Üstökös«, »Bolond istók« és több német lap fog elősegíteni.

— Mulassunk egymással, biliardozzunk, sakkozzunk, szavaljunk híresb költőink verseit, szonokaink beszédjeit, kisebb szindarabokat; tüsszünk pályázatokat kis elbeszélésekre, versekre; kiadunk magunk közt autographirozott lapot, mely jobb munkáinkat fogja magában foglalni és melyet mindenki magának négy karajzárért megvehet, de nem kényszerítetik rá. Lesz féljegyünk a népszínházba akár melyik helyre. Később más színházba is.

— Jöjünk háromszor a hétben össze é. p. mi férfiak hétfőn, szerdán és pénteken délutáni hat órákor; ti kisasszonyok, jöjjetek: pedig kedden, csütörtökön és szombaton szintén hat órákor össze, vagy ha nincs időtök, választatok tetszés szerint egy órát; tizenkét óra van egy napban. Vasárnapon összejöhettünk, ha tetszik, mindnyájan három órákor. A casinó nyitva van egész nap.

— Ti kisasszonyok is fogtok magatok közt elnököt, titkárt, öt tagból álló bírálóbizottságot választani, és szintén heti lapot fogtok magatok közt kiadni.

— Jöjjetek tehát minél számosabban és gyakrabban a casinóba, hisz oly csekély a havi díj, és mennyi kedvezményt nyújt a t. Schubert Gyula úr!«

Beiratási díj: semmi. (Az nem sok!)

Havi díj harmincz pengő krajczár osztr. értékben.

Beiratás: minden nap, reggeli 8 órától kezdve esti 8 óráig a casinó pénztárnoknöjénél.

A casinóba csak tanuló, vagy tanulónő járhat.

Első összejövetel November hó harmadik napján, délutáni 3 órákor lesz.

Casinó: Váci-út 11. sz. (Kereskedelmi akadémiával szemközt.) Kapu alatt balra.

Tisztelettel

egy allapító és egy allapító.

Jelen kibocsátott felhívásnak minél nagyobb támogatását elvárva, maradok mély tisztelettel

Schubert Gyula,

Kávéházi és csi no tulajdonos

NB. A megnyitás zenével történik.

*

— Egy leendő deák levele Anyjához. —!

Még csak egy hetem van hátra,

Hogy deákságra lépjek;

Addig is édes Anyámnak

Kivánok jó egészséget

Szívemből.

Nagyon örvendek, hogy édes

Anyám egészséges;

Kivánom hogy az Isten

Áldja meg jó egészséggel;

S minden egyéb jó jajaival:

Jozan ésszel boldogsággal

Mily boldog az olyan gyermek!

Mint mi: Oh édes Anyám!

Ki iránt oly szívességgel,

Viseltek minden Gyám,

Örökké!

P. K.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

B. I. (Turin.) Hogy az ottani lap már több ízben közli rajzainkat, az csak — revanche. Ők is a jót, mint Bismarck, ott szedik ahol érik. — „Nuda veritas.“ Kár hogy egy napi lap már megelőzte a közleményt. A többivel csak rukkoljon elő. — „Copia.“ Gyöngye verselés, gyöngye tartalom. — „Anonymus.“ Jeles képződmény. Bemutatjuk. — I. B. (Selmecz.) Az egyik képtárgy beválik. A hosszabbik közleményt nem értettük meg tisztán. Kérjük a »tény-álladék« száraz elmondását. Ha alkalmas tárgy, megpróbálkozunk vele. — B. K. Egynehány van jó közte. — „Maxi illák.“ A carcerba vele! — Mameluk ven Ibrahim. Allah — il — Moricz-pallah, Csernaton razui illah!